

PRAZNICUL CUVIOSULUI PĂRINTELUI NOSTRU SAVA CEL SFINȚIT LA PATRIARHIE

Duminică, 5/18 decembrie 2022, sărbătoarea Sfântului Părintelui nostru Sava a fost prăznuită în Sfânta Mănăstire care îi poartă numele, pe care el însuși a întemeiat-o pe malul drept al pârâului Cedrilor care coboară spre direcția Mării Moarte.

La această sărbătoare, Biserica Ierusalimului pomeneste din nou faptul că Sfântul Sava a venit din locul său de naștere, Mutalaski din Capadocia, în Țara Sfântă în anul 456, la vârsta de 18 ani.

La început, a studiat cu Eftimie cel Mare și Avva Teodosie timp de douăzeci de ani și apoi a trăit o viață isihastă într-o peșteră situată vizavi de mănăstire, care s-a păstrat până în ziua de azi.

Distins prin ascultare, smerenie și devotat tuturor virtuților, a fost chemat de călugării din deșert și a întemeiat pentru ei Mănăstirea sa ca Lavra, adică o mănăstire pentru călugării care au sporit spre asceză, și a îndrumat spre dreapta stare monahală mii de călugări din această Mănăstire și din celelalte unsprezece Mănăstiri, pe care le-a întemeiat. Împreună cu Sfântul Teodosie Cenobiarhul, compatriotul și împreună-nevoitorul său, a devenit apărătorul doctrinei Sinodului al IV-lea Ecumenic de la Calcedon din anul 451 d.Hr. despre sinergia celor două naturi, umană și divină, într-o singură persoană a lui Hristos, neconfundată și indivizibilă. De asemenea, în Sfânta sa Mănăstire au trăit mulți sfinți, cum ar fi Sfântul Ioan Damaschinul, Sfântul Ștefan de la Mănăstirea Sfântul Sava, Ioan Episcopul de Köln și alții.

În cinstea Sfântului Sava, prăznuirea a fost condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori, ca protos, după rânduiala din acest an, pe IPS Mitropolit Ioachim al Helenoupolei, IPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, Părintele duhovnic al Mănăstirii, Arhimandritul Evdochim, ieromonahii aghiotafiți, Arhimandritul Dionisie și diaconii, preoții de limbă arabă și Părintele Iosif. Răspunsurile la strană au fost date în limba greacă de către Ierodiaconul Simeon, ÎPS Arhiepiscop Aristovul al Madabei și Părintele Gheorghe din Sfânta Mitropolie de Elias și de un cor bizantin sub conducerea dirijorului de la Betleem, domnul Elias, în prezența Consulului General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras, a călugărilor și pelerinilor și a membrilor turmei din Betleem, Beit Jala și Beit Sahour.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut următoarea predică:

„Sava, de Dumnezeu înțeleptite, stâlpul cel de foc al faptelor bune, farul cel luminos care îndrumi pe popoare din marea cea lumească la dumnezeiescul liman, cel ce dobori duhurile înșelăciunii, vasul cel curat al Duhului Sfânt, îndreptătorul călugărilor, cumpăna cea dreaptă a înfrânării, înălțimea cea strălucită a smereniei, șipotul care izvorăște noian de tămăduiri, roagă-te lui Hristos, pe Hristos îmblânzește-L, Cuvioase, să dăruiască Bisericii unire, pace și mare milă”, cântă imnograful Bisericii.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini,

Sfânta Biserică a lui Hristos și, mai ales, Biserica Ierusalimului cinstește astăzi pomenirea Cuviosului și de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru Sava cel Sfințit în Lavra care îi poartă numele.

Cuviosul Sava, lucrând cu sârguință virtutea încă din

copilărie, s-a făcut vas și organ al darurilor Sfântului Duh. De aceea s-a arătat dascăl al Monahilor pustiei, culme a Cuvioșilor, împreună-vorbitor cu Îngerii și împreună-locuitor cu Dreptii. Numele lui s-a răspândit până la marginile lumii, după cum spune și Psalmistul: „Dreptii vor moșteni pământul și vor locui în veacul veacului pe el” (Psalmul 36, 29).

Părintele nostru Sava, mlădița Capadociei, venind în Țara Sfântă la o vârstă fragedă, i-a cunoscut pe marii dascăli ai pustiei, precum Teodosie Chinoviarhul, Teoctist, Gherasim și marele dascăl al pustiei Eftimie, de la care a învățat viețuirea asceților, făcându-se astfel astru duhovnicesc, strălucind în întreaga lume cu minunile, după cum mărturisesc și Moaștele sale nestricate și înmiresmate.

Dumnezeiescul Sava, primind în inimă lucrarea luminătoare a Sfântului Duh, nu numai că a lucrat pustiu cel neroditor cu curgerile lacrimilor sale, dar a fost și apărător al credinței Ortodoxe și al dogmelor formulate la cel de-al patrulea Sinod Ecumenic de la Calcedon, înaintea împăraților Anastasie și Iustinian cel Mare din Constantinopol. De aceea și înmograful, minunându-se, exclamă: „O, minune străină și înfricoșătoare! Limbă de lut și fire de țărână, trup de pământ au luat cunoștința înțelegătoare și fără materie [a Sfântului Duh]”.

De Dumnezeu cugetătorul Sava a primit luminarea Sfântului Duh, pentru că el nu cugeta la cele pământești, ci la viețuirea din ceruri, ascultându-l pe dumnezeiescul Pavel care spune: „Cât despre noi, cetatea noastră este în ceruri, de unde și așteptăm Mântuitor, pe Domnul Iisus Hristos, Care va schimba la înfățișare trupul smereniei noastre ca să fie asemenea trupului slavei Sale” (Filipeni 3, 20-21).

Trebuie menționat faptul că Sfântul Sava, ca egumen al Lavrei și păstor al oilor cuvântătoare, adică al monahilor, îi ocârmuia urmând viețuirea lui Pavel care „slujea Domnului cu toată smerenia și cu multe lacrimi și încercări care i s-au întâmplat” (Fapte 20, 19) prin uneltirile vrăjmașului diavol .

Biograful Cuviosului Părintelui nostru Sava, Chiril Schitopolitul, scrie despre el: „Luând putere de sus, lucra înfrânarea care alungă gândurile rele și taie îngreunarea somnului și, împreună cu înfrânarea, se ostenea trupește, amintindu-și de cântarea lui David către Dumnezeu: «Vezi smerenia mea și osteneala mea și-mi iartă toate păcatele mele» (Psalmul 24, 19). De aceea, cu toată sârguința și dorirea, își smerea sufletul cu nemâncarea, iar trupul îl îmblânzea prin osteneală și trudă. Și, având șaizeci sau șaptezeci de împreună-nevoitori în Mănăstire, i-a întrecut pe toți prin smerenie, ascultare și ostenelile pentru dreapta credință.

Din cele de mai sus se vede limpede că armele nevoinței, adică ale luptei duhovnicești a Părintelui nostru Sava, au fost ascultarea și smerenia. În cuvântul său despre ascultare, Sfântul Ioan Scărarul spune: „Ascultarea este mormânt al voii proprii și înviere a smereniei”. Hristos, de altfel, constituie principalul exemplu de smerenie, adică de lepădare de sine și ascultare, după cum propovăduiește și dumnezeiescul Pavel: „S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce. Pentru aceea, și Dumnezeu L-a preaînălțat și I-a dăruit Lui nume, care este mai presus de orice nume” (Filipeni 2, 8-9).

Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu S-a aflat în chip de om de la Duhul Sfânt și din curatele sângiuri ale Fecioarei Maria, pentru mântuirea noastră, pentru ca noi să ne îndumnezeim, după cum spune marele Părinte al Bisericii Atanasie: „El S-a făcut om pentru ca noi să ne îndumnezeim și S-a arătat în trup pentru ca noi să primim cunoașterea Tatălui celui nevăzut; El a răbdat ocările oamenilor pentru ca noi să moștenim nemurirea”.

Tocmai această nemurire în Hristos a moștenit-o și Părintele nostru Sava cel Sfințit prin smerenia și ascultarea lui față de voia lui Dumnezeu. „Că oricine va face voia Tatălui Meu Celui din ceruri, acela îmi este frate și soră și mamă” (Matei 12,50), spune Domnul.

Cu adevărat, iubiții mei frați, Cuviosul Sava s-a arătat frate al Domnului nostru Iisus Hristos, având îndrăzneală către El. De aceea, împreună cu imnograful să strigăm: „Cuvioase Părinte, în tot pământul a ieșit vestirea faptelor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale; taberele demonilor le-ai pierdut, cetele îngerești le-ai ajuns, a căror viață fără prihană ai urmat. Îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre”.

Să-l rugăm deci pe Sava cel Sfințit și drept să ne ajute să străbatem calea binecuvântatului post al Nașterii Domnului și să ne învrednicim a ne închina nașterii fără de prihană din Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria în peștera de Dumnezeu primitoare din Betleem, Amin. Crăciun binecuvântat!

După Sfânta Liturghie, a fost oferită masa din partea Mănăstirii.

Dimineața, după ce i-a binecuvântat pe monahi, Preafericirea Sa s-a înapoiat în Ierusalim, trecând pe la Mănăstirea Cuviosului Teodosie.

Din partea Secretariatului General